

РЕШЕНИЕ

№190

гр. Перник, 09.06.2015 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в публичното заседание на двадесет и втори май през две хиляди и петнадесета година в състав:

Съдия: Слава Георгиева

при секретаря И.И.*** и с участието на прокурор Николай Цветков при Окръжна прокуратура Перник, като разгледа докладваното от съдията АД № 99 по описа за 2015 година на Административен съд Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Производството е образувано по искова молба от К.А.К.***, с ЕГН *****,***8/21 против Изпълнителна агенция “Автомобилна администрация”, със седалище гр.София 1000, ул. “****” № 5, БУЛСТАТ ****, съдържаща претенция за заплащането на парично обезщетение в размер от 681.70лв., представляващи 150лв. причинени имуществени вреди платен адвокатски хонорар по повод и във връзка с обжалването на наказателно постановление № 34-0000051/13.03.2014г. издадено от изпълняващ длъжността Директор на РД “АА” гр. Перник, отменено като незаконосъобразно с решение № 435 от 24.06.2014г. постановено по НАХД № 442/2014г. по описа на Районен съд Перник; както и имуществени вреди, в размер на 300лв.-такса за наказателен паркинг и 231.70 лв. пътни разходи /карта за влак и за градски транспорт/ в следствие на отнемането на табелата с регистрационния номер на автомобила със съставянето на АУАН № 180250 от 31.01.2014г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на завеждане на исковата молба. В исковата молба се претендира присъждане на направените по делото съдебни и деловодни разноски. В писмено становище се прави искане исковите претенции да бъдат уважени. Не се представя списък на разноски по чл. 80 от ГПК.

Ответната страна - Изпълнителна агенция “Автомобилна администрация” София, чрез процесуалния си представител ст.юрисконсулт Мария Христова, в писмен отговор депозиран по делото с вх. № 719 от 15.04.2015г. изразява становище за неоснователност на заявените искиви претенции. Счита, че претендираните като претърпени имуществени вреди не са такива по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Същите не са пряка и непосредствена последица от увреждането независимо от това дали са виновно причинени от длъжностно лице. Моли за решение, с което искът да бъде отхвърлен изцяло. Претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение. Не представя списък на разноски по чл. 80 от ГПК.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник намира предявените иски претенции за неоснователни и недоказани. Пледира да се постанови решение, с което да се отхвърлят.

Административен съд Перник като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и обсъди изтъкнатите от страните доводи, приема за установено от фактическа страна следното:

На 31.01.2014г. главен специалист-инспектор към РД"АА"-гр.Перник съставил акт за установяване на административно нарушение срещу К.А.К.*** за това, че на същата дата, около 08,00 часа в гр. Перник, по ул. "****" срещу комплекс "Елена" в посока гр. София, при проверка на лек автомобил марка "Фолксваген Голф" с рег. № РК6801 ВВ негова собственост и като водач на МПС извършва обществен превоз на двама броя пътници срещу заплащане, без автомобилът да притежава редовно издаден лиценз, разрешение или документ-нарушение на разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗАВП. Въз основа на констатациите, съдържащи се в съставения АУАН, директорът на РД"АА"-Перник е приел, че К. извършва обществен превоз на пътници с неговия собствен автомобил "Фолксваген Голф" с рег. № РК**** ВВ от гр. Перник за гр. София. За автомобила от направена справка в информационната система на Изпълнителна агенция "АА" е установено, че не е включен в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници. Въз основа на съставения АУАН, директорът на РД"АА" Перник издал Наказателно постановление № 34-0000051 от 13.03.2014г., с което на К.*** на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАВП е наложено наказание "глоба" в размер на 1500 лева, за това, че на 31.01.2014 г. около 08,00 часа в в гр. Перник, по ул. "****" срещу комплекс "Елена" в посока гр. София извършва обществен превоз на пътници, без да притежава редовно издаден лиценз, разрешение или друг документ за регистрация за извършване на обществен превоз на пътници, с което е нарушил разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗАВП. Наказателното постановление е отменено с решение № 435/24.06.2014г., постановено по НАХД № 442/2014г. по описа на Районен съд - гр.Перник. Решението не е обжалвано и е влязло в законна сила на 16.07.2014г..

На база констатациите съдържащи се в акт № 180250 от 31.01.2014г. административният орган е издал Заповед за прилагане на принудителни административни мерки № РД-14-189 от 31.01.2014г.. Със заповедта на основание чл. 107, ал. 1 и чл. 106а, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 4 от ЗАВП е спрял от движение за срок от 6 месеца, чрез сваляне и отнемане на табела с

регистрационен номер и отнемане на свидетелство за регистрация, лек автомобил "Фолксваген Голф" с рег. № РК **** ВВ, собственост на ищеца и е определено място за домуване на МПС: охраняем паркинг "ВиВ" в град Перник. Разписано е още, че разходите за домуване са за сметка на водача, извършил превода, като превозното средство се задържа до заплащане на тези разходи. Автомобилът е спрял от движение, като е отнета 1 брой предна регистрационна табела и свидетелство за регистрация. Това е видно от писмо до директора на ОД на МВР-Перник на когото е изпратено по компетентност отнетото свидетелство за регистрация-част II. По делото няма данни Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-183 от 31.01.2014г. да е оспорена по съдебен ред.

В производството по НАХД № 442/2014г. пред районен съд Перник по оспорване законосъобразността на наказателното постановление К.К. се е представлявал от пълномощник, видно от договор за правна защита и съдействие № 10309. За осъществяването процесуално представителство страните са договорили възнаграждение в размер на 150лв.. В договора е отбелязано, че сумата е платена в брой.

По делото се представени пет документа, наименовани касови бележки за паркинг. Същите изхождат от "Трансенерджи ВВ"ООД. В тях е вписан номер на автомобил, период, за които се отнасят и дължимата сума. Вписания номер на автомобил съответства на регистрационния номер на автомобила на ищеца. Общия размер упоменат в тях е 300лева.

По делото се представени три броя фактури. Две от тях с № 1200032143 от 14.04.2014г. и № 1200032636 от 13.05.2014г. са придружени с касови бележки за сумите от 42.50лв. и № 1200032581 от 16.06.2014г.. Фактурите са издадени от "БДЖ-Пътнически превози"ЕООД и като получател е вписан ищеца. Същите са за закупени ежемесечни абонаментни карти по линията Перник-София. Стойността на абонаментните карти е 127,50лв.

По делото са представени и приети, фактура № 2000210350 от 14.04.2014г., ведно с касова бележка за закупена месечна карта за една линия и четири броя касови бележки. Същите са издадени от Център за градска мобилност"ЕАД и са на стойност 92лева.

В хода на съдебното производство страните не ангажират други доказателства.

С оглед на това изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства и по същество не се оспорва от страните.

Административен съд Перник, като прецени предпоставките за допустимост и основателност на исковата молба, с която е сезиран и взе предвид доказателствата по делото и доводите на страните, приема следното:

При проверка на допустимостта на иска съдът намира, че са налице положителните процесуални предпоставки, обуславящи правото на ищеца да иска от съда да се произнесе по предявената претенция, с която е сезиран. Допустимостта на иска се извежда от наведените от ищеца обстоятелства в исковата молба. В случая К.К. претендира присъждане на обезщетение за вреди, причинени му от отменено като незаконосъобразно наказателно постановление № 34-0000051 от 13.03.2014г. издадено от директора на РД"АА"-Перник, който са в размер на 150лв. и имуществени вреди в размер на 531.70лв., претърпени в следствие на отнемането на табелата с регистрационния номер на автомобила със съставянето на акт за установено административно нарушение № 180250 от 31.01.2014г..

I. Следвайки изложението в исковата молба, съдът на първо място се произнася по претенцията за заплащане на парично обезщетение в размер на 150 лева за причинени имуществени вреди, представляващи платен адвокатски хонорар в производството по обжалване на наказателното постановление, издадено от директора на РД"АА"-Перник, отменено като незаконосъобразно с решение № 435/24.06.2014г., постановено по НАХД № 442/2014г. по описа на Районен съд - гр.Перник, влязло в законна сила на 16.07.2014г..

В исковата молба се сочи, че отговорността на Изпълнителна агенция "АА"-София е за това, че нейни длъжностни лица са издали незаконосъобразно наказателно постановление, което впоследствие е отменено с влязло в сила решение на съда. В резултат на така постановеното наказателно постановление, с което ищецът е наказан за това, че извършва таксиметров превоз на пътници, без да притежава редовно издаден лиценз, разрешение или друг документ за регистрация за извършване на обществен превоз на пътници се наложило да ползва услугите на адвокат. Това рефлектирало негативно върху имуществената му сфера.

Претенцията за заплащане на имуществени вреди е допустима и основателна, предвид следното:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. След като има твърдения за причинена увреда на ищеца, която е в причинна връзка с отменено по съдебен ред наказателно постановление, абстрахирайки се от това, че същото не е ИАА, нито е отменено по реда на АПК се приема, че е налице спор по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ във вр. с чл. 204, ал. 1 от АПК за вреди от административна дейност, който е подсъден на административните съдилища и в частност, на Административен съд Перник, в района на който се намира седалището на органа, издал отменения акт. Доказателствата по делото установяват наличието на

първата от трите кумулативно необходими предпоставки, а именно - незаконосъобразен административен акт, какъвто се явява наказателното постановление след отмяната му с влязлото в сила решение на районен съд Перник. Наличието на незаконосъобразен (предварително отменен) акт на администрация е предпоставка за иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Разгледана по същество, исковата претенция се приема за основателна, по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Така регламентирана, отговорността е за всички претърпени вреди, които съгласно чл. 4 от ЗОДОВ са в причинна връзка с незаконосъобразни актове, фактически действия или бездействия на длъжностни лица или административни органи при или по повод изпълнението на административна дейност. Изхождайки от Тълкувателно постановление по т.1 по ТД 2/20014 на Общото събрание на колегиите на ВАС и Гражданската колегия на ВКС, според което видът на акта, определян според критериите в АПК /т.е. индивидуален, общ или нормативен/ не е определящ за това дали вредите от наказателните постановления да се търсят по реда на ЗОДОВ. ЗОДОВ е приложим за вреди от отменени наказателни постановления, тъй като нормата на чл. 1 от закона изобщо не поставя изисквания какъв да е отмененият акт, стига той да е незаконосъобразен, да е акт на държавен или общински орган и да е резултат от административна дейност. Дейността по издаване на наказателни постановления е административна и това е достатъчно вредите от нея, включително и когато под формата на вреди да се търсят разноси по обжалването на наказателните постановления, да се търсят по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. В случая се приема, че е налице незаконосъобразен акт, който е отменен. Това е достатъчно да се приеме, че предпоставките на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ във вр. с чл. 203 от АПК са изпълнени.

Разгледан по същество предявеният иск за сумата от 150лв. - обезщетение за причинени на ищеца имуществени вреди, ведно със законната лихва от 21.11.2014г. е основателен и доказан. Безспорно по делото е и се установява и от приложените по наказателно административен характер дело № 442/2014г. писмени доказателства, че ищецът, за да се защити против незаконното административно наказателно обвинение е ползвал услуги на адвокат В.К.. За тази защита са сключили договор за правна помощ и съдействие № 10309 за защита по НАХД № 442/2014г. по описа на ПРС /лист 21/, с договорено възнаграждение в размер на 150 лева, което заплатено изцяло в брой. Така направените разноси представляват имуществена вреда съгласно чл. 4 от ЗОДОВ,

настъпила в резултат на незаконното обвинение в извършено административно нарушение и явяваща се пряка последица от проведеното срещу ищеца административно наказателно производство приключило с отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно.

Тези разноси се явяват пряка и непосредствена последица от незаконното обвинение, по което е оправдан ищеца, т. е. се явяват такива, които са включени в обхвата на чл. 4 във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, които подлежат на репарирание по този ред. Поради това искът за имуществени вреди следва да бъде уважен до размера, в който е предявен. Същият е основателен и доказан и искът ще бъде уважен за сумата от 150 лева.

Направеното искане за присъждане на лихва върху претендираната сума е основателно. Предвид уважаване на основния иск, следва да бъде уважен и акцесорния такъв, във връзка със законната лихва върху присъдената сума от датата на подаване на исковата молба-21.11.14г. до датата на окончателно ѝ плащане.

II. По отношение отговорността на ответника за имуществени вреди в размер на 300 лв. такса за наказателен паркинг и 231.70 лв. пътни разходи /карта за влак и градски транспорт/ претърпени от отнемането на табелата с регистрационния номер на автомобила със съставянето на АУАН № 180250/31.01.2014г., съдът съобрази следното:

Исковата молба е адресирана до компетентен съд, според правилата за родовата и местната компетентност, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от предявяване на иска и при наличие на изискуемите по смисъла на чл. 204, ал. 4 от АПК предпоставки. Твърдението е, че извършените незаконосъобразни действия се изразяват в отнемане на регистрационния талон със съставения АУАН.

Разгледана по същество исковата претенция е недоказана.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят искове за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Исковата защита е възможна при условията на чл. 1 от ЗОДОВ, когато вредите са причинени от незаконосъобразен акт, действие или бездействие на държавни органи или длъжностни лица, при и по повод изпълнение на административна дейност. Необходима предпоставка за допустимостта на иска за вреди, настъпили от административен акт е неговата незаконосъобразност да е установена в специално производство. Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при / или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по

съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред. Под дейност на администрацията следва да се разбира акт, действие или бездействие, които имат властнически характер и са насочени към възникване на административни отношения между административен орган и гражданин.

В случая заявената претенция е допустима, тъй като чл. 204, ал. 4 от АПК допуска незаконосъобразността на действието или бездействието да се установи от съда пред които е предявен искът за обезщетение. От събраните по делото доказателства и изхождайки от петитума на исковата молба и уточнителната такава се приема, че се сочи незаконосъобразно действие, изразяващо се в изземване на регистрационна табела със съставяне на АУАН.

Разгледан по същество този иск се приема, за неоснователен и недоказан.

Ищецът поддържа, че вредоносното действие за него е изземването на регистрационните табели на собствения му лек автомобил със съставянето на АУАН и задържането им в РД"АА" гр. Перник до влизане в сила на решение № 435 от 24.06.2014г. постановено по НАХД № 442/2014г. на районен съд Перник.

Съгласно чл. 106а, ал. 1, т. 1 от ЗАвП, за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки – спиране от движение за срок от 6 месеца и определяне мястото за домуване на моторно превозно средство, с което се извършва обществен превоз на пътници или товари, без за него да има издадено заверено копие от лиценз на Общността или удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, или не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници. Според ал. 2 на същия член, налагането на ПАМ по ал.1, т.1 се осъществява от органите по контрол чрез: т. 1 сваляне на предната табела с регистрационен номер и отнемането ѝ заедно с документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство, и свързаните с извършвания превоз документи и т. 4 определяне на най-близкия платен охраняем паркинг като място за домуване на спряното от движение превозно средство; разходите във връзка с домуването на превозното средство на определения платен охраняем паркинг са за сметка на водача, извършил превоза, като превозното средство се задържа до заплащането на тези разходи. Понататък в ал. 3 е посочено, че в случаите по ал. 2, т. 1-3 регистрационната табела и посочените документи се изземват със съставянето на акта за установяване на административно нарушение. Съгласно чл. 107, ал. 1 от ЗАвП принудителните административни мерки

по чл. 106а от ЗАВП се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на ИА "АА" или упълномощени от него длъжностни лица.

Предвид на цитираната нормативна уредба, съдът приема, че свалянето на предната регистрационна табела и отнемането ѝ заедно с регистрационния талон на автомобила, собственост на ищеца е извършено на законово основание, произтичащо от разпоредбата на чл. 106а, ал. 3 от ЗАВП. Налице е констатирано нарушение на ЗАВП, което попада в обхвата на чл. 106а, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 4 от ЗАВП. За същото е съставен акт за установяване на административно нарушение от длъжностно лице при РД "АА" - Перник. Действията по изземване на предната регистрационна табела и отнемането ѝ заедно с регистрационния талон на автомобила са в съответствие с императивната разпоредба на чл. 106а, ал. 3 от ЗАВП, която предвижда, че изпълнението на принудителните административни мерки по чл. 106а, ал. 1 и ал. 2 от ЗАВП се осъществява едновременно със съставянето на акта. Това следва и от същността на принудителните мерки, чиято основна и непосредствена цел е да се пресече продължаването и довършването на конкретното закононарушение и да се предотврати извършването на друго с възможни по-сериозни последици. Непосредствено след съставянето на акта е издадена и заповед за налагане на ПАМ. По делото няма данни и не се твърди процесната ПАМ да е оспорена към момента на издаването ѝ. Тя не се оспорва и в настоящето производство, нито се твърди, че вредите произтичат от нея.

Следователно, временното спиране на МПС-то от движение, свалянето на предната регистрационна табела и отнемането ѝ заедно с регистрационния талон на автомобила, макар фактически да е станало при съставянето на АУАН не е незаконосъобразно действие и не е в резултат на ангажиране на административно-наказателната отговорност на лицето. Отмяната по съдебен ред на НП не води до отмяна на приложената ПАМ, защото двата акта са постановени по реда на две различни производства – административно наказателно по реда на ЗАНН и административно по реда на АПК. Без значение е фактът, че и двете производства са започнали със съставянето на АУАН № 180250 от 31.01.2014г. от длъжностни лица при ответника. В случая задържането на номерата не се свързва с отмяната на НП, нито с влизане в сила на решение № 435 от 24.06.2014г. постановено по НАХД № 442/2014г. на районен съд Перник. Задържането им се основава на изтичане срока на ПАМ и видно от приемо-предавателен протокол от 31.07.2014г. същите на тази дата са предадени на собственика на МПС-то. Въз основа на изложеното се приема, че изземването на посочените табели и номера не е незаконосъобразно действие.

В случая в тежест на ищеца е да докаже всички елементи на фактическият състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и на първо място наличието на незаконосъобразното действие. Ищецът в хода на съдебното производство не успя да докаже, че изземването на предната

регистрационна табела и отнемането ѝ заедно с регистрационния талон на автомобила е незаконосъобразно действие. Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявяват иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административните органи и длъжностни лица, като тежестта на доказване е оставена на ищеца. Основателността на такъв иск предполага предварителното установяване на точно определени от законодателя кумулативно налични предпоставки: незаконосъобразен административен акт, незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице на държавата или общината; този акт, действие или бездействие да е при и по повод изпълнение на пряка административна дейност; да е отменен или установен по съответния ред; да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата или общините по посочения в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ ред. Ищеца не успя да докаже и установи в настоящето производство първата предпоставка, а именно незаконосъобразно действие по изземване на регистрационна табела и отнемането ѝ заедно с регистрационния талон на автомобила, от което следва, че искът като недоказан ще следва да се отхвърли.

Поради тази причина, претърпяна от ищеца вреда и причинно-следствена връзка между незаконните действия и настъпилата вреда не следва да се изследва, тъй като в хода на процеса не се откриха незаконосъобразни действия, извършени при и по повод административна дейност.

С оглед на всичко изложено по-горе при недоказана първата кумулативно дадена предпоставка на иск по ЗОДОВ - наличие на незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред исковата претенция за претърпени вреди от действия на органи на държавата и общините по реда на ЗОДОВ следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

И двете страни по делото претендират разноски.

С исковата молба са предявени два иска. Първият за причинени имуществени вреди платен адвокатски хонорар по повод и във връзка с обжалването на наказателно постановление № 34-0000051/13.03.2014г. издадено от изпълняващ длъжността Директор на РД "АА" гр. Перник, отменено като незаконосъобразно с решение № 435 от 24.06.2014г. постановено по НАХД № 442/2014г. по описа на Районен съд Перник. С

оглед изхода на спора изложен по-горе и съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ако искът бъде уважен, какъвто е настоящият случай, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса, както и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част. Пълномощника на ищеца не представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Въз основа на това и предвид специалната разпоредба на чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на ищеца сумата от 10 лева, представляваща заплатена държавна такса за образуване на производство и 350.00лв. разноски за адвокатско възнаграждение, съобразно приложен договор за правна защита и съдействие с № 603 от 21.11.2014г.. Договореното възнаграждение е заплатено изцяло и разноските са надлежно доказани в този размер. Възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК не е направено, поради което се присъжда целия размер.

По отношение на втората искова претенция, която е за вреди от незаконосъобразно действие изразяващо се в отнемането на табелата с регистрационния номер на автомобила със съставянето на АУАН № 180250 от 31.01.2014г. искът е отхвърлен изцяло. На основание чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ ответникът има право на разноски. Не се представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Разноските за юрисконсулско възнаграждение са поискани в писмени бележки депозирани по делото на 20.05.2015г. преди приключване на устните състезания. Искането е своевременно направено и разгледано по същество е основателно. Ищецът на основание чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ и чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 8 ал.1 т. 3 от Наредба № 1 от 2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения /Изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 година/ ще бъде осъден да заплати на ответника юрисконсулско възнаграждение в размер на 300.00лв..

Водим от горното и на основание чл. 203 и чл. 204, ал. 1 и ал. 4 от АПК във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция “Автомобилна администрация”, със седалище гр.София 1000, ул. “***” № 5, БУЛСТАТ ***** да заплати на К.А.К.***, с ЕГН *****,*** 8/21 сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди в резултат на отменено наказателно постановление, ведно със законната лихва от 21.11.2014г. до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ предявения от К.А.К.***, с ЕГН *****,*** 8/21 иск против Изпълнителна агенция “Автомобилна администрация”, със

седалище гр.София 1000, ул. “***” № 5, БУЛСТАТ ***** за заплащане на имуществени вреди в размер на 531.70лвева произтичащи от незаконосъобразно действие: изземване на табела с регистрационен номер със съставянето на АУАН № 180250 от 31.01.2014г..

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция “Автомобилна администрация”, със седалище гр.София 1000, ул. “Гурко” № 5, БУЛСТАТ 121410441 да заплати на К.А.К.***, с ЕГН *****,*** 8/21 разноси по делото в размер на 360 /триста и шестдесет/ лева.

ОСЪЖДА К.А.К.***, с ЕГН *****,*** 8/21 да заплати на Изпълнителна агенция “Автомобилна администрация”, със седалище гр.София 1000, ул. “***” № 5 деловодни разноси в размер на 300.00 /триста/ лв..

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:/п/